

மெய்க்ஞானக்கொடி

இந்து வேதம்

மெய்க்ஞானக்கொடி

தமிழர்களின் இந்து வேத மதமான இந்து மதம்

12வது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி
ஞாலகுரு சித்தர் அரசயோகிக் கருவூரர்
அவர்கள் அருளியவை

ஆடி மாத வெளியீடு (July-August 2014)

மெய்யான இந்துமத ஆண்டு 43,73,115

ஒவ்வோர் இந்துவின் நினைவிலும்
நிற்க வேண்டிய நினைவுரை

காணிக்கை ரூ.10/-

உள்ளூறை

இந்த மாத இதழில் 'இந்து வேதச் சிந்தனைகள்' என்ற நூலில் நிறைவுரையாக வெளியிடப் பட்ட கட்டுரை வழங்கப் படுகின்றது. ஒவ்வோர் இந்துவும் என்றென்றும் நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டிய கருத்துக்கள் இந்தக் கட்டுரையில் உள்ளன. இத்துடன் இராசி பலன் பற்றிய அரிய செய்தியும் இதில் வெளியிடப் படுகின்றது.

வேண்டுகோள்

இந்த நூலில் இருந்து கருத்துக்களை வெளியிட விரும்புவோர், மேற்கோளாகக் காட்ட விரும்புவோர் இவ் வாசகங்களைக் கூட்டாமலோ, குறைக்காமலோ அப்படியே எடுத்துக் கையாளுமாறு வேண்டப் படுகிறார்கள்.

இந்த நூலை அப்படியே பதிப்பிக்க விரும்புவோர் கீழ்க் காணும் முகவரியில் தொடர்பு கொள்ளுமாறு வேண்டப் படுகிறார்கள்.

இந்து இலக்கியக் கழகம்

சித்தரடியார் இரமணா

வள்ளலார் மடம் அருகில்

சிவன்-பெருமால் கோயில் தெரு,

ஆரணி, திருவள்ளூர் மாவட்டம். அலைபேசி: 9629450166

ஒவ்வோர் இந்துவின் நினைவிலும்

நிற்க வேண்டிய நினைவுரை.

(இந்து வேதச் சிந்தனைகள் என்ற நூலில் நிறைவுரையாக வெளியான கட்டுரை)

1. இன்றைய நிலையில், இந்துக்களாக வாழுகின்றவர்களிலும், இந்துக்களாக இல்லாத மற்றவர்களிலும், 'இந்து' என்ற சொல்லுக்குரிய பொருளையும், வரலாற்றையும், விளக்கத்தையும் தெரியாதவர்கள்தான் மிகுதியாக இருக்கிறார்கள். இதேபோல், 'இந்துவேதம்', 'இந்துமதம்' என்ற சொற்களுக்குரிய பொருளையும், பொருள் கூறும் நூல்களையும், நூல்களின் வரலாறுகளையும் தெரிந்து கொள்ளாதவர்களே மிகுதியாக இருக்கிறார்கள்.

இதனால், இந்த மண்ணிலகில் தோன்றக் கூடிய அனைத்து வகையான மொழியினருக்கும், இனத்தவருக்கும், நாட்டவருக்கும் 'மானுட வாழ்வியலின் மதிப்பீடுகளை';

'தனிமனித வாழ்வு பக்குவப்பட வேண்டிய நெறிமுறைகளை';

'குடும்ப வாழ்வு முழுமையாக வடிவப்பட்டு இன்பத்தையும், அமைதியையும், நிறைவையும், நிம்மதியையும் தருமாறு அமைவதற்குரிய ஒழுகலாறுகளை, மரபுகளை, பழக்க வழக்கங்களை';

'சமுதாயம் என்ற கட்டமைப்பு, எல்லோரும் சமத்துவ சகோதரத் தத்துவ பொதுவுடமைக் கூட்டுறவு வாழ்வைத் துய்த்திடுவதற்குரிய சட்டதிட்டக் கட்டுப்பாட்டு விதிகளை, நீதிகளை, நிட்டைகளை, நிதங்களை, நேமங்களை';

‘அனைத்துச் சமுதாயங்களும் ஒற்றுமையுடனும், ஒருமைப்பாட்டுடனும் கூடி வாழக் கூடிய அரசியல் அமைப்புக்குரிய சட்டங்களை, திட்டங்களை, கட்டுப்பாடுகளை, நிறுவன நிர்வாக அமைப்புக்களை, ஆளுநர்களின் பொறுப்புக்கேற்ற கடமைகளை, உரிமைகளை, பெருமைகளை’

... மிகமிகத் தெளிவாக, எளிமையாக, ஒன்று இரண்டு என்று எண்ணிக்கையிட்டு பிரித்து, வரிசைப்படுத்தி எழுதிக் காட்டியிருக்கின்ற **நூல்களின் தொகுதிதான் இந்துவேத நூல்கள், இந்துமத நூல்கள்.**

2. இந்துவேதம்; இருக்கு வேதம், அசுரவேதம், அதர்வான வேதம், யாமவேதம் என்று நான்கு வகைப்படும். இவை ஒவ்வொன்றிலும் 1,10,592 கருத்துக்கள் எண்ணிக்கையிடப் பட்டு எழுதப் பட்டிருக்கின்றன.

3. இருக்கு வேதத்தில் கூறப்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு கருத்தும், **‘இருக்கு வேத உரைக்கோவை வாசகம்’** எனப் பெயரிடப் பட்டிருக்கிறது.

4. அசுர வேதத்தில் கூறப்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு கருத்தும் **‘அசுரவேத வாக்கு’** எனப் பெயரிடப் பட்டிருக்கிறது.

5. அதர்வான வேதத்தில் கூறப்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு கருத்தும் **‘அதர்வான வேத வாக்கியம்’** எனப் பெயரிடப் பட்டிருக்கிறது.

6. யாம வேதத்தில் கூறப்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு கருத்தும் **‘யாம வேத வாசகம்’** எனப் பெயரிடப் பட்டிருக்கிறது.

7. இந்த நான்கு வேதங்களிலும், ஒவ்வொரு வேதத்திலும் காண்டங்கள் என்ற பெயரில் நாற்பத்தெட்டுப் பிரிவுகள் வகுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இதில் ஒவ்வொரு காண்டமும், மண்டலம் என்ற பெயரில் நாற்பத்தெட்டு பிரிவுகளாக வகுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த ஒவ்வொரு மண்டலத்திலும் நாற்பத்தெட்டு கருத்துக்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

இவை முறையே,

- 1) இருக்குவேத நாள் உரைக்கோவை வாசகம்,
- 2) அசுரவேத நாள் வாக்கு,
- 3) அதர்வான வேத நாள் வாக்கியம்,
- 4) யாம வேத நாள் வாசகம்

என்று பெயரிடப் பட்டுள்ளன. இந்தப் பகுப்புமுறை பதினெண்சித்தர்கள் எதையும் எண்ணிக்கையிட்டு நறுக்குத் தெரித்தாற்போல சுருக்கமான சொற்றொடர்களில் அழகுறக் கூறும் பாங்குடையவர்கள் என்பதை விளக்குகிறது.

8. இந்துவேதம் நான்கு வேதங்களாகப் பகுக்கப் பட்டிருந்தாலும், இவற்றுள் கூறப்பட்டுள்ளவை (396) முந்நூற்றுத் தொண்ணூற்றாறு நூல்களாகப் பட்டியலிடப் பட்டுள்ளன.

9. இந்த முந்நூற்றுத் தொண்ணூற்றாறு நூல்களிலும் உள்ள கருத்துக்கள் நான்கு இலட்சத்து நாற்பத்திரண்டாயிரத்து முந்நூற்று அறுபத்தெட்டு (4,42,368) சுலோகங்கள் எனப்படுகின்ற சூலகங்களாக (சூல் = கரு, அகம் = உள்ளே இருப்பவை. எனவே சூலகங்கள் என்றால், வேதத்தில் உள்ள கருவான உயிரோட்டக் கருத்தை சுருக்கமாகக் கூறும் சொற்றொடர் என்று பெயர்.) சுருக்கக் கருத்து விளக்கச் சொற்றொடர்களில் எளிதில் நினைவில் வைத்துக் கொள்ளும் வண்ணம் கூறப்பட்டுள்ளன. இச்சூலகங்களில் பெரும்பாலானவை, ஒரு வரிச் சொற்றொடராகவும், இரு வரிச் சொற்றொடராகவும் இருக்கின்றன. சில ஆயிரங்கள்தான் நாலேந்து வரிச் சொற்றொடர்களை உடைய சுலோகங்கள்.

10. நான்கு வேதங்களிலும் மிகமிகத் தெளிவாக பெயரிடப்பட்டு வடிவமைப்பும், வாழ்வியலும், விருப்பமும், அருளாற்றலும் அமைக்கப்பட வேண்டிய கோயிலமைப்பும், உண்ணாழியின் அமைப்பும், கருவறை அமைப்பும், மூலவர் அமைப்பும், எழுந்தருளி அமைப்பும், ... முழுமையாக விளக்கப் பட்டுள்ள நிலையில் உள்ள கடவுள்கள் மொத்தம் 8,84,736 (எட்டு இலட்சத்து எண்பத்து நாலாயிரத்து எழுநூற்று முப்பத்தாறு) வகைகள் ஆகும். இப்பட்டியல் அருளுறு

அமுதத் தெய்வீகச் செம்மொழியான முத்தமிழ் மொழியின் அண்டபேரண்டங்கள் அளாவிய வளர்ச்சியினையும், காலத் தொன்மையினையும், மேன்மையினையும், வளர்ச்சியின் நுண்மையினையும், திண்மையினையும், ஒண்மையினையும், திட்டமிடப்பட்ட கட்டுக்கோப்பான பாங்கினையும், கோடிக்கணக்கான சொற்கள் குவிந்து கிடக்கின்ற அருமையினையும், பெருமையினையும் விளக்குகிறது, விளக்குகிறது, விளக்குகிறது.

எனவேதான், “ஓவ்வொரு தமிழனும், தன்னுடைய தாய்மொழியான முத்தமிழ் மொழி ஒரு கடவுள் மொழி, தேவமொழி, தெய்வமொழி, ஆண்டவர் மொழி, வேதமொழி, இளமை மாறாத கன்னிமொழி, பிறப்பிறப்பற்ற இறைமைமொழி, அண்டபேரண்ட அருளுலக ஆட்சிமொழி என்பதனை உணர்ந்து முத்தமிழ்மொழியின் உரிமையையும், பெருமையையும் போற்றிப் பேணிப் பாதுகாத்து வளர்த்திட தன்னுடைய இன்னுயிரையும் ஈயத் தயாராய் இருக்க வேண்டும்” என்று இருக்குவேதம் மிகத் தெளிவாக விளக்குகிறது.

(இருக்குவேதம் காண்டம்-1, மண்டலம்-48, நாள் உரைக்கோவை வாசகம் 5)

11. இந்துமதம் என்பதற்கு முப்பத்தாறு (36) நூல்கள் எழுதப் பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு நூலிலும் 4800 (நாலாயிரத்து எண்ணூறு) இந்துமதக் கருத்துரை வாசகங்கள் கூறப் பட்டிருக்கின்றன.

12. இந்துமதத்திற்குரிய முப்பத்தாறு (36) நூல்களிலும் கூறப்பட்டுள்ள மொத்த இந்துமதக் கருத்துரை வாசகங்கள் 1,72,800 (ஒரு இலட்சத்து எழுபத்திரண்டாயிரத்து எண்ணூறு) என்று பட்டியலிடப் பட்டுள்ளன.

13. இப்படி பதினெண்சித்தர்கள் வேதநூல்களின் கருத்துச் சொற்றொடர்களையும், சுலோகங்களையும், இந்துமதக் கருத்துரை வாசகங்களையும் பட்டியலிட்டுக் காட்டியிருப்பதற்குக் காரணம் வேறு யாரும் புதிதாக எழுதி இவற்றில் சேர்த்து விடாமல் இருப்பதற்காகத்தான் என்று இந்துவேத நூல்களையும், இந்துமத

நூல்களையும் அருளியுள்ள ஆதிசிவனார் மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

14. ஆதிசிவனார் முத்தமிழ் வளர்ப்பதற்குரிய முத்தமிழ்ச் சங்கமும், இந்துவேதம் வளர்ப்பதற்குரிய பதினெண்சித்தர் மடமும், இந்துமதம் பயிற்றுவித்துப் பரப்புவதற்குரிய பதினெண்சித்தர் பீடமும் நெறிமுறையான நிறுவன நிர்வாகக் கட்டமைப்புக்களை முழுமையாக அமைத்து இந்து வேதத்தையும், இந்து மதத்தையும் அருளுவதற்கு முன்னால்;

அனாதிக்காலம் எனப்படுகின்ற 4,85,920 ஆண்டுகள் எனப்படும் மிகப் பெரிய இடைவெளிக் காலத்தில் அண்டபேரண்டங்களிலிருந்து இம்மண்ணுலகிற்கு வந்திட்ட பதினெண்சித்தர்கள், பதினெட்டாம்படிக்கருப்புகள், பல்வேறு வகையான அருளுலகத்தவர்கள், பல்வேறு வகைப்பட்ட அண்டபேரண்ட பொருளுலகத்தவர்கள் ... எனப்படும் பல்வேறு வகைப் பட்டவர்களால் அவரவர்களுடைய சூழ்நிலைகளுக்கும், ஏற்பட்டிட்ட தேவைகளுக்கும், விருப்பங்களுக்கும் ஏற்ப இந்துவேத நூல்களிலிருந்தும், இந்துமத நூல்களிலிருந்தும் கருத்துக்கள் கொள்கைகளாகவும், பயிற்சிகளாகவும் வழங்கப் பட்டிட்டன.

15. ஆதிசிவனார், இந்துவேத நூல்களையும், இந்துமத நூல்களையும் நெறிமுறையான நிறுவன நிர்வாகக் கட்டமைப்புக்கள் மூலம் ஏட்டறிவாகவும், பட்டறிவாகவும் இம்மண்ணுலகிற்கு அருள ஆரம்பித்த காலம் இன்றைய கிறித்துவ ஆண்டுக் கணக்குப்படி 1994ஆம் ஆண்டுக்கு 38,87,175 (முப்பத்தெட்டு இலட்சத்து எண்பத்தேழாயிரத்து நூற்று எழுபத்தைந்து) ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஆகும்.

16. சுருக்கமாக எல்லோருடைய நினைவிலும் அண்டபேரண்டங்களில் அருளாட்சி புரியும் முத்தமிழ் மொழியும், இந்துவேதமும், இந்துமதமும், இம்மண்ணுலகிற்கு வந்து அறிமுகமாகி விட்ட காலத் தொன்மை அனாதிக் காலத்தையும், ஆதிசிவனார் காலத்தையும் சேர்த்துக் கணக்கிட்டு 43,73,095 ஆண்டுகள் என்று கணக்கிடப் பட்டுள்ளன பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதிகளால்.

அதாவது, ஆதிசிவனார் தொடங்கி முத்தமிழ் மெய்ஞ்ஞான சபைத் தலைவர், இந்துவேத நாயகம், இந்துமதத் தந்தை, அந்தணர் அண்ணல், ஞானாச்சாரியார் எனப்படும் பதினெண்சித்தர் மடாதிபதியும், பீடாதிபதியுமாக அருளுலக அரியணையில் அமரும் ஞானவேந்தர்கள்; தங்கள் தங்களின் வாழ்வியல் காலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதுகின்ற

1. குருபாரம்பரியம் (இந்துவேத இந்துமத வரலாறு),

2. இலக்கிய பாரம்பரியம் (தமிழ்மொழி வரலாறு, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு),

3. அரசு பாரம்பரியம் (இந்துவேதமும், இந்துமதமும் யாண்டும் பரவியுள்ள இந்தியா எனப்படும் நாட்டை மையமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட உலக அரசியல் வரலாறு, நிலவியல் வரலாறு, மானுடவியல் வரலாறு, அரசாங்கங்களின் வரலாறு, அரசுக்குரிய அரசாங்கம், அமைச்சு, படை, குடிமக்கள் முதலியவர்கள் பற்றிய விளக்கங்கள், வரலாறுகள், மிகப்பெரிய போர்கள், புகழுக்குரிய சாதனைகளைச் சாதித்த மன்னர்கள்)

எனும் முப்பெரும் நூல்களிலும் கையாளப் படுகின்ற 'இந்துமத ஆண்டு' என்ற காலக் கணக்கீடு அனாதிக் காலத்தையும், ஆதிசிவனார் காலத்தையும் சேர்த்தே கணக்கிடப் படுகிறது. இதன்படியே,

(i) அனாதிக்காலம்	4,85,920
(ii) கீரன் உகம்	17,24,080
(iii) தீரன் உகம்	12,90,000
(iv) தூரன் உகம்	8,64,000
(v) கலியன் உகம்	5,095

43,73,095 ஆண்டுகள்

இன்றைக்கு 1994 என்று நாம் குறிக்கும் ஆங்கில ஆண்டை ஒவ்வோர் இந்துவும் 43,73,095 என்று குறித்திட ஆரம்பிக்க

வேண்டும். அப்பொழுதுதான், முத்தமிழ் மொழி; முத்தமிழ் மொழியிலுள்ள இந்துவேதம்; முத்தமிழ் மொழியிலுள்ள இந்துமதம்; இந்துவேதமும் இந்துமதமும் பிறந்திட்ட தமிழ்நாடு, இந்துவேதத்துக்கும் இந்துமதத்துக்கும் இருப்பிடமாக, காப்பிடமாக, கருவூலமாக விளங்கிடும் தமிழ்நாட்டுக் கோயில்கள்; இந்துவேதத்துக்கும், இந்துமதத்துக்கும் மூலவர்களாக, காவலர்களாக, நாயகர்களாக, வாரிசுகளாக, வித்துக்களாக, நாற்றங்கால்களாக, விதைப் பண்ணைகளாக, நாற்றுப் பண்ணைகளாக விளங்குகின்ற தமிழர்கள் ... முதலியோரின் தொன்மைகளும், மேன்மைகளும், நுண்மைகளும், திண்மைகளும், ஒண்மைகளும், பண்புகளும், பயன்களும், உரிமைகளும், பெருமைகளும், ... **காலக் கணக்கீட்டு அடிப்படையில் மதிக்கப் பட்டிடும்! காலக் கணக்கீட்டு அடிப்படையில் மதிக்கப் பட்டிடும்!! காலக் கணக்கீட்டு அடிப்படையில் மதிக்கப்பட்டிடும்!!!**

17. இந்துவேதமும், இந்துமதமும் அறிவிக்கின்ற பத்தி நெறிமுறை வழிகள் நான்கு:-

(i) **திருமுறை:** 'அனைத்தையும் மறந்தும், துறந்தும், விருப்பம்போல் உடை உடுத்தியும், உடுத்தாமலும், எங்கும் திரிந்தலைந்தும், விரும்பிய இடத்தில் கிடந்தும், அமர்ந்தும், கண்மூடியோ, கண்திறந்தோ, ஐம்புலனையும் ஒருமுகப் படுத்தி அருளுலகத்தவரிடம் பத்தி செலுத்தும் பத்தி நெறிமுறை வழியே **திருமுறை**'.

[இருக்கு வேதம் காண்டம்-1, மண்டலம்-47,
நாள் உரைக்கோவை வாசகம் 1]

(ii) **தருமுறை:** 'அவரவர் விருப்பத்திற்கும் வசதி வாய்ப்பிற்கும், சூழ்நிலைக்கும், துணைக்கும், ஏந்திற்கும் ஏற்பக் கிடைக்கக் கூடிய பயிரினங்கள், வேர், தண்டு, இலை, பூ முதலியவைகளை உதிரியாகவும், சரமாகவும், மாலையாகவும் கட்டிப் பயன்படுத்தியும், அத்துடன் பயிரினங்களின் கிழங்கு, தண்டு, இலை, பூ, காய், கனி முதலியவைகளை சமைத்துப் பக்குவப் படுத்தியும், சமைக்காமலும் படையலிட்டும்; தம் விருப்பம்போல் குரல் எழுப்பியும், பாடல் பாடியும், கருவிகளை

இசைத்தும், ஆட்டங்கள் ஆடியும் அருளுலகத்தவரிடம் பத்தி செலுத்தும் பத்தி நெறிமுறை வழியே **தருமுறை**'.

[இருக்கு வேதம் காண்டம்-1, மண்டலம்-47,
நாள் உரைக்கோவை வாசகம் 2]

(iii) **கருமுறை**: 'அவரவர் விருப்பத்திற்கும், வசதி வாய்ப்பிற்கும், சூழ்நிலைக்கும், துணைக்கும், ஏந்திற்கும் ஏற்ப; கிடைக்கக் கூடிய விருப்பமான உயிரினங்களின் குருதியும், சமைத்த இறைச்சியும், ஊண்சோறும் படைத்து தம் விருப்பம்போல் குரல் எழுப்பியும், பாடல் பாடியும், கருவிகளை இசைத்தும், ஆட்டங்கள் ஆடியும் அருளுலகத்தவரிடம் பத்தி செலுத்தும் பத்தி நெறிமுறை வழியே **கருமுறை**'.

[இருக்கு வேதம் காண்டம்-1, மண்டலம்-47,
நாள் உரைக்கோவை வாசகம் 3]

(iv) **குருமுறை**: 'அனைத்தையும் மறந்தும் துறந்தும் எந்தவொரு கடவுளையும் நினைக்காமல், கோயிலுக்கும் போகாமல் எந்தவொரு பூசையையும் செய்யாமல் தான் தேர்ந்தெடுத்த குருவின் அருகிலேயே இருந்து வாழ்ந்து அவருக்குத் தேவையான அனைத்து அணுக்கத் தொண்டுகளையும் செய்வதையே பத்தி வாழ்க்கையாக ஏற்று வாழும் நெறிமுறை வழியே **குருமுறை**'.

[இருக்கு வேதம் காண்டம்-1, மண்டலம்-47,
நாள் உரைக்கோவை வாசகம்-4]

18. இந்துவேதமும் இந்துமதமும் அறிவிக்கின்ற கடவுளைப் பரவும் நெறிகள் நான்கு:

“பத்தியாளர்கள் ஒவ்வொருவரும் தாங்கள் விரும்புகிற குடும்ப ஆண்டவர்கள், குலதெய்வங்கள், கிராமத்து தேவர் தேவதைகள், நாட்டுக் கடவுள்கள் முதலியவர்களிடமும்; அலைந்து திரியும் காற்று, கருப்பு, பேய், பிசாசு முதலியவற்றிடமும் பத்தி செலுத்துவதற்காக தங்களுடைய வசதி வாய்ப்புகளுக்கும், விருப்பங்களுக்கும் ஏற்ப

பலி பொருள்களையும், படையல் பொருள்களையும், மற்ற பூசனைப் பொருள்களையும் படைத்து தம் விருப்பம் போல் குரல் எழுப்பியும், பாடல்பாடியும், கருவிகளை இசைத்தும், ஆட்டங்கள் ஆடியும், பரவிடுதற்குரிய நெறிகளாக பூசைநெறிகள், வணங்கும் நெறிகள், வழிபடும் நெறிகள், கும்பிடும் நெறிகள் எனும் நான்கு வகை நெறிகள் திட்டவட்டமாக விளக்கமாக அருளப்பட்டுள்ளதை தெரிந்து, அறிந்து, ஆராய்ந்து, புரிந்து, தெளிந்து, உணர்ந்து, நம்பி, ஏற்று, ஒப்புக்கொண்டு விருப்பத்தோடு செயலாக்குபவர் நிறைவான பயனைத் துய்ப்பர்.”

[இருக்கு வேதம் காண்டம்-1, மண்டலம்-47,
நாள் உரைக்கோவை வாசகம் 5]

**19. இந்துவேதமும், இந்துமதமும் அறிவிக்கின்ற
கடவுளைப் பரவும் முறைகள் நான்கு:**

“பத்தியாளர்கள் ஒவ்வொருவரும் தாங்கள் விரும்புகிற குடும்ப ஆண்டவர்கள், குல தெய்வங்கள், கிராமத்துத் தேவர் தேவதைகள், நாட்டுக் கடவுள்கள் முதலியவர்களிடமும், அலைந்து திரியும் காற்று, கருப்பு, பேய், பிசாசு முதலியவற்றிடமும் பத்தி செலுத்துவதற்காக தங்களுடைய வசதி வாய்ப்புகளுக்கும், விருப்பங்களுக்கும் ஏற்ப பலிபொருள்களையும், படையல் பொருள்களையும், மற்ற பூசனைப் பொருள்களையும் படைத்துத் தம் விருப்பம் போல் குரல் எழுப்பியும், பாடல் பாடியும், கருவிகளை இசைத்தும், ஆட்டங்கள் ஆடியும் பரவிடுவதற்குரிய முறைகளாக அழகை முறை, தொழுகை முறை, எள்ளல் முறை, ஏசல் முறை எனும் நான்கு வகை முறைகள் திட்டவட்டமாக விளக்கமாக அருளப்பட்டுள்ளதை தெரிந்து, அறிந்து, ஆராய்ந்து, புரிந்து, தெளிந்து, உணர்ந்து, நம்பி, ஏற்று, ஒப்புக்கொண்டு விருப்பத்தோடு செயலாக்குபவர் நிறைவான பயனைத் துய்ப்பர்”.

[இருக்கு வேதம் காண்டம்-1, மண்டலம்-47,
நாள் உரைக்கோவை வாசகம்-6]

20. இப்புவலகத்தார்க்கு, இப்புவிப் பரப்பார்க்கு, இப்பூமியார்க்கு, இவ்வையகத்தார்க்கு, இம்மாஞாலத்தார்க்கு, இவ்வலகத்தார்க்கு அண்டபேரண்ட அருளாட்சி நிகழ்த்தும் மூலப் பதினெண்சித்தர்கள் அருளிடும் அடிப்படையான அருளுலகப் பேருண்மையாவது:- விண்ணுலகிலிருந்து வந்த கடவுள்களானாலும் சரி, மண்ணுலகிலிருந்து உருவான கடவுள்களானாலும் சரி; அவர்கள் முதன்முதல் தங்கிச் செயல்பட்டிடும் நாட்டையும், மொழியையும், இனத்தாரையும், இனத்தாரின் உறவுமுறை, உடைமுறை, உணவுமுறை, கலைமுறை, மற்ற பழக்க வழக்க நெறிமுறை ... முதலியவைகளை மட்டுமே என்றென்றும் விரும்பிடுவார்கள். இதை மாற்றிக் கொள்ள மாட்டார்கள். அதனால், அந்தந்த நாட்டு மக்கள் தங்களுடைய நாட்டுக்குரிய கடவுள்களிடத்து மட்டுமே பத்தி செய்து பயனடைய வேண்டும். அந்தந்த இனத்து மக்கள், தங்களுடைய இனத்துக்குரிய கடவுள்களிடத்து மட்டுமே பத்தி செய்து பயனடைய வேண்டும்; அந்தந்த மொழிக்குரிய மக்கள், தங்களுடைய மொழிக்குரிய கடவுளரிடத்து மட்டுமே பத்தி செய்து பயனடைய வேண்டும்”.

[இருக்கு வேதம் காண்டம்-5, மண்டலம்-17,
நாள் உரைக்கோவை வாசகம் 16]

குறிப்பு: இதே கருத்து அசுரவேதம், அதர்வான வேதம், யாம வேதம் மூன்றிலும் மேலும் தெளிவாக விளக்கப் படுகின்றது.

21. இந்துவேதத்தில் சாதிகள் பற்றிய விளக்கம்:-

“அருளுலகிலுள்ள 8,84,736 வகைப்பட்ட கடவுள்களிடத்தும், பத்தி செலுத்தி சத்தி, சித்தி, முத்திகளைப் பெற்றிடும் சாதனையாளர்கள் சாதுக்களாவார்கள். இந்த சாதுக்களின் வழித்தோன்றல்கள் தங்களுடைய ஆதியாக இருக்கின்ற சாதுக்களின் பெயரைக் குறித்து **‘தாங்கள் குறிப்பிட்ட சாதுக்களை ஆதியாக உடையவர்கள்’** எனும் பொருளை உடைய சொல்லான ‘சாதி’ எனும் பிரிவை இந்துவேதத்தில்,

இந்துமதத்தில் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்துள்ளனர் என்பதால்; 'முன்னோர் வழிபாடும் மூத்தோரை மதித்தலுமே இந்துவேத சாரம்' என்ற தத்துவம் செயலாகிறது. இது, சமுதாயம் எனும் ஆலமரத்தின் எண்ணற்ற வேர்களாக இருந்து சமுதாயக் கட்டுக்கோப்பைப் பாதுகாத்திடப் பயன்பட்டிடல் வேண்டும்”.

[இருக்கு வேதம் காண்டம்-32, மண்டலம்-36,
நாள் உரைக்கோவை வாசகம்-46]

22. “இப்பரந்த வையகத்தில் இயற்கையாக, பல்வேறான தட்ப வெப்ப நிலைகளுக்கும், மண் வளங்களுக்கும், நீர் வளங்களுக்கும் ஏற்ப அணுக்கள், உயிரணுக்கள், அருளணுக்கள் இணைந்தும் பிரிந்தும் கூடியும் கணக்கற்ற வகைவகையான பயிரினங்களும், உயிரினங்களும் தோன்றியது போலவே, ‘கணக்கற்ற வடிவ, வண்ண, உருவ, தோற்ற, அங்க, அழகு வடிவங்களில் வெவ்வேறான அமைப்புக்களை உடைய மானுடர்கள் தோன்றியுள்ளனர். இவர்கள் தொடர்ந்து பிறப்புக்கள் தோறும் அவரவர்கள் தோன்றிய இடங்களிலேயே தொடர்ந்து தோன்றிடுவர் என்பதனால்; அவரவர் தங்கள் தங்களுடைய நாட்டையும், நாட்டாரையும், இனத்தையும், இனத்தாரையும், மொழியையும், மொழியாரையும் விரும்பிப் போற்றிப் பாதுகாத்து பெருமிதமிக்க உரிமைமிக்க வாழ்வுடன் வாழச் செய்திடல் வேண்டும்.

அதனால், தம்மைப் போலவே ஒவ்வொரு நாட்டாரும், இனத்தாரும், மொழியாரும், அவர்க்குரிய நாட்டையும், நாட்டாரையும், மொழியையும், மொழியாரையும், இனத்தையும், இனத்தாரையும் கெடுதலே வராத விடுதலை வாழ்வு, உரிமைமிக்க பெருமிதவாழ்வு வாழுதற்கு உதவிடல் வேண்டும். இதற்காகவே, இந்துவேதம் நாட்டு விடுதலை, இன விடுதலை, மொழி விடுதலை எனும் முக்கோண தத்துவப் பீடத்தையே இந்துவேத பீடமாக அறிவிக்கிறது.

[இருக்கு வேதம் காண்டம்-32, மண்டலம்-36,
நாள் உரைக்கோவை வாசகம் 47]

23. இந்துவேதமும், இந்துமதமும் கூறும் வாழ்வியல் நெறிமுறைகள் நான்கு:

“இம்மண்ணுலக பிறப்புக்களில் அரியது, உயரியது, சீரியது, பெரியது மானுடப் பிறப்பேயாகும். இப்பிறப்பினை வீணாக்கிடாது அவரவரின் அக உணர்வும், புற உணர்வும் விழித்த நிலையில் அறவியாக, உறவியாக, துறவியாக, மறவியாக மாறி மாறி அனைத்தையும் துய்த்து உய்வு பெற்றிடல் வேண்டும் என்பதையே அண்டபேரண்டமாளும் இந்துவேதமான இருக்கு வேதத்தில் விளக்குகின்றனர் மூலப் பதினெண்சித்தர்கள்.”

[இருக்கு வேதம் காண்டம்-1, மண்டலம்-17, நாள் உரைக்கோவை வாசகம்-33]

24. இந்துவேதத்தில் மருத்துவ உணவுக் கொள்கை:

“அனைத்து வகையான பயிரினங்களுக்கும், உயிரினங்களுக்கும் தலைவராக, ஈசராக தோன்றிட்ட மனிசர்கள்; தங்கள் விருப்பம் போல் கண்டதை யெல்லாம், விரும்பியதை யெல்லாம் உண்டு நோயுற்று அவதிப் பட்டதால், அண்டபேரண்டங்களிலிருந்து வந்திட்ட அருளுலகத்தவர்கள் பரந்து பட்ட இப்பூவுலகில் வாழுகின்ற வெவ்வேறு வகையான உடல்கூறுகளுடைய மானுட இனத்தார்கள் தங்கள் தங்களுடைய வட்டாரங்களில் இயற்கையாகக் கிடைக்கக் கூடிய பயிரினங்களிலும், உயிரினங்களிலும் எவையெவற்றை எப்படிச் சமைத்து உண்ண வேண்டும்? என்பதை விளக்கிடுவதற்காக உணவுநூல், அடுக்களை சாத்தர, சாத்திர, சாத்திர நூல்கள், மடநூல் சாத்தர, சாத்திர, சாத்திரங்களை என்பனவற்றை மிகத் தெளிவாக திட்டவாட்டமாக எழுதி அருளியுள்ளனர். இதன்படி, கூடுமானவரை அந்தந்த நாட்டார், வட்டாரத்தார், இயற்கையாகத் தங்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய பயிரினங்களையும், உயிரினங்களையும் உணவுக்குப் பயன்படுத்துதலே நோயற்ற வாழ்வைத் தரும்”.

[இருக்கு வேதம் காண்டம்-7, மண்டலம்-19, நாள் உரைக்கோவை வாசகம் 27]

25. இந்துவேதத்தில் மருத்துவ உடைக் கொள்கை:

“இவ்வையகத்தில் பல்வேறு வகையான தட்பவெப்ப சூழ்நிலைகள் மலைமுகடு முதல் அலைகடலிடைத் தீவுகள் வரை வேறுபட்டிருக்கின்றன. இவற்றிற்கேற்பவே மெய்யைப் போர்த்துவது, தலைப்பாகை அணிவது, பாதுகை அணிவது அமைதல் வேண்டும். தேவையில்லாமல் மெய்யை ஆடைகளால் போர்த்துவதும், தலைப்பாகை அணிவதும், பாதுகை அணிவதும், நோய்நிலைகளை, தேய்நிலைகளை, ஓய்நிலைகளை, மாய்நிலைகளை .... விரைந்து அதிகப் படுத்திடும். அதனால், உடம்பில் அதிகமான ஆடை அணியாமல் இருப்பதே உடம்புக்கும், உள்ளத்திற்கும், சிந்தைக்கும், உணர்வுக்கும், செயல்நிலைகளுக்கும் நலத்தையும், வளத்தையும், வலிவையும், பொலிவையும், சுறுசுறுப்பையும் வழங்கிடும்”.

[இருக்குவேதம் காண்டம்-7, மண்டலம்-19,
நாள் உரைக்கோவை வாசகம் 28]

26. இந்துவேதமும், இந்துமதமும் கூறும் உயிர்நோய் உடல்நோய்:

“அண்டபேரண்டமாளுமும் மூலப் பதினெண்சித்தர்கள் தங்களோடு பதினெட்டாம்படிக்க கருப்புகளையும், கடவுளர்களையும், வழிபடு நிலையினர்களையும், சித்தர்களையும், மற்றவர்களையும் அவ்வப்போது துணையாக அழைத்துக் கொண்டு இம்மாளுலத்தில் கல்தோன்றி மண் தோன்றாக் காலம் முதலே வந்து சென்று; அருட்கொடையாக இந்துவேதத்தையும், இந்துமதத்தையும் தேவைக்கேற்ப வழங்கியுள்ளனர். எனவேதான், பயிரினங்களுக்கும், உயிரினங்களுக்கும் வரக்கூடிய அனைத்து வகைப்பட்ட நோய்நொடிகளுக்கிரிய சித்த மருத்துவத்தையும், சித்தர் மருத்துவத்தையும் இந்துவேதத்திலும், இந்துமதத்திலும் வழங்கியுள்ளனர். இதில் மிகத் தெளிவாக உயிருக்கு வரக்கூடிய நோய்கள், உடலுக்கு வரக்கூடிய நோய்கள், அவற்றிற்கிரிய மருந்துகள் அனைத்தையும் வழங்கியுள்ளனர். இம் மருத்துவ முறைகள் உலகம் முழுவதுமுள்ள அனைத்து வகைப்பட்ட நாட்டாருக்கும், இனத்தாருக்கும், மொழியாருக்கும் பயன்படக் கூடியவை. இருப்பினும் உலகம்

முழுவதும் உள்ளாருக்குப் பயன்படக் கூடிய மருந்துகளைத் தயாரிப்பதற்குரிய கற்கள், மணல்கள், மண்கள், நீர்கள், உப்புகள், உலோகங்கள், ... அதிக அளவில் இந்துவேதமும், இந்துமதமும் பிறந்த தமிழ்நாட்டில், திருவிடத்தில், இந்தியாவில் மிகுதியாக இருக்கின்றன, கிடைக்கின்றன. இவற்றைப் பயன்படுத்தி மருந்துகள் தயாரிக்கும் சித்த மருத்துவ முறைகளும், சித்தர் மருத்துவ முறைகளும் என்றென்றும் இலேமறை காயாக, நிலவறைக் கருவூலப் பொருள்களாக இருப்பதை உணர்ந்து உலகோர் உய்வு பெறல் வேண்டும்.

[இருக்கு வேதம் காண்டம்-7, மண்டலம்-19,
நாள் உரைக்கோவை வாசகம் 29]

27. இந்துவேதம் கூறும் நோயற்ற நல்வாழ்வும், மரணமிலாப் பெருவாழ்வும்:

“அண்டபேரண்டமாளும் மூலப் பதினெண்சித்தர்கள் அருட்கொடையாக வழங்கியுள்ள இந்துவேதத்திலும், இந்துமதத்திலும் அறிவுக் கொடையாக உள்ள குண்டலினி, குண்டளினி, குண்டழினி ஆசிரமப் பயிற்சிகளும் ஓகாசன, யோகாசன, மோகாசன, போகாசன, தவப் பயிற்சிகளும் பூசைவிதிகளில் கூறப் பட்டிருக்கும் 1. கஞ்சா இலை, 2. கசகசா பால், 3. தென்னமரத்துக் கள், 4. பனைமரத்துக் கள், 5. ஈச்சமரத்துக் கள், 6. பதப்படுத்தப்பட்ட பழச்சாறு, 7. தேன், 8. பால், 9. கருப்பஞ்சாறு, 10. வில்வம், 11. துளசி, 12. வெட்டிவேர், 13. பறவைகளின் பசங்குருதி, 14. வெள்ளாட்டுக் குட்டியின் பசங்குருதி, 15. எள்ளெய், 16. உண்ணுதற்குரிய நீர்வாழ், நிலம்வாழ் உயிரின இறைச்சி, ... முதலியவை முறையாக பெண்களில் பேதை, பெதும்பை, மங்கை, மடந்தை, அறிவை, தெரிவை, பேரிளம்பெண் எனும் ஏழு பருவத்திற்கு ஏற்பவும், ஆண்களில் பாலுகர், சிறுஅர், இளைஞர், நட்டாள், பெரியவர், முதியவர், கிழவர் எனும் ஏழு பருவத்திற்கேற்பவும் பயன்படுத்தியும்,

இந்துவேத உணவு முறையால் நோயற்ற நல்வாழ்வையும், மரணமிலாப் பெருவாழ்வையும் பெற்றிடலாம்.”

[இருக்கு வேதம் காண்டம்-7, மண்டலம்-19,
நாள் உரைக்கோவை வாசகம் 30]

28. இந்துவேதமும், இந்துமதமும் கூறும் மாறா இளமை:

“அண்டபேரண்டங்களிலிருந்து இம்மாஞாலம் நீர்க்கோளமாக இருந்து, நட் நடவில் கற்பாறை மட்டும் முளைத்திருந்த காலத்தில் வந்திட்ட மூலப் பதினெண்சித்தர்கள் [கற்பாறை பகுதிகளைச் சுற்றி எங்கும் பரவி இருந்த பெருநீர்ப் பரப்புக்கு இந்துமாக்கடல் என்று பெயர் வைத்தனர்.] அதாவது, பதினெண்சித்தர்களின் தாய்மொழியான முத்தமிழ் மொழிக்கு, தெய்வத் தமிழ்மொழிக்கு, வண்டமிழ் மொழிக்கு, ஒண்டமிழ் மொழிக்கு, தீந்தமிழ் மொழிக்கு, செந்தமிழ் மொழிக்கு, பைந்தமிழ் மொழிக்கு இந்துவேதத்தில் பொருளாகக் கூறப்படும் 1) நாற்பத்தெட்டு சொற்களின் பட்டியலிலும், 2) அறுபத்து நான்கு சொற்களின் பட்டியலிலும், 3) தொண்ணூற்றாறு சொற்களின் பட்டியலிலும், 4) நூற்றியெட்டு சொற்களின் பட்டியலிலும், 5) இருநூற்று நாற்பத்து மூன்று சொற்களின் பட்டியலிலும், 6) முந்நூற்றுத் தொண்ணூற்றாறு சொற்களின் பட்டியலிலும், 7) நானூற்று முப்பத்திரண்டு சொற்களின் பட்டியலிலும், 8) நானூற்று எண்பத்தாறு சொற்களின் பட்டியலிலும், 9) எழுநூற்று இருபத்திரண்டு சொற்களின் பட்டியலிலும், 10) தொள்ளாயிரத்து எழுபத்திரண்டு சொற்களின் பட்டியலிலும், 11) ஆயிரத்தெட்டு சொற்களின் பட்டியலிலும், 12) ஆயிரத்து முந்நூற்று ஐம்பத்தொன்பது சொற்களின் பட்டியலிலும்; முதல் சொல்லாக இருக்கின்ற, பொருளாழமிக்க, அழகிய, இனிய சொல்லான ‘இந்து’ என்ற சொல்லால் ‘இந்துமாக்கடல்’ என்று பெயரிட்டனர்.

அதுபோல், மாறாத இளமை தரும் வேதத்துக்கும், மதத்துக்கும் ‘இந்து’ என்ற பெயரை வழங்கிய பதினெண்சித்தர்கள், மாறாத

இளமை தரும் மருந்துக்கும் 'இந்து' என்று பெயரிட்டனர். இந்த 'இந்து' என்ற சொல்; இம்மாஞாலத்தில் கற்பாரையும், மணலும், மண்ணும் படிப்படியாகத் தோன்றி, பயிரினங்கள் முளைத்த காலத்து மாறா இளமை தரும், மாறாப் பசுமையுடைய கஞ்சா இலையை, மாறாத இளமை தரும் அமுதம் தயாரிக்கும் மூலமெனக் கண்டறிந்து இந்துவேத வாழ்வியலிலும், இந்துமத வாழ்வியலிலும் மறையாக நெறிமுறைப் படுத்தினர். இதனை இந்துவேதமும், இந்துமதமும் பிறந்த நாட்டைத் தவிர வேற்று நாட்டில் முழுமையான வளத்தோடு விளைவித்திடவும் முடியாது, பயன்படுத்திடவும் முடியாது. இதை மூலப் பதினெண்சித்தர்கள்,

மாதப் பருவ பூசையில்
நிலவொளி படா
ஆவி ஆருயிர் ஆன்மா
இணையும் இலிங்கத்தில்
பசு நெய்யோடு இந்துவை
கலந்து பூசி
காரிருள் அகல கதிரவன்
ஒளி மறைய
காலம் பத்து யாமம்
கடந்து கருக்காக
நெருக்கி வருடி எடுத்து
நறுக்கிய பீர்க்கு
சுரக்காய் கொடிக்கு உள்ளீடாக்கி
அறுபதாண் டகவை
கடந்தோடும் இளமை ஒழித்தோடும்
நெறிமுறைப்படி பயன்படுத்திட
எய்திடலாம் துய்த்திடலாம் மாறாவிளமை
என்பதே இந்துவேதம்.

[இருக்கு வேதம் காண்டம்-7, மண்டலம்-19,
நாள் உரைக்கோவை வாசகம் 31]

29 இந்துவேதமும், இந்துமதமும் கூறும் மரணமிலாப் பெருவாழ்வு:

“அண்ட பேரண்டமாளும் மூலப் பதினெண் சித்தர்கள் மண்ணுலகங்களின் தோற்றங்களின் போதும், சிதைவுகளின் போதும் கடல்நீர் கடையப்பட்டு மரணமிலாப் பெருவாழ்வுக்குரிய அமுதம் வெளிப்படுவது பற்றியும், அண்டபேரண்டங்களில் உள்ள தேவர் உலகங்களிலிருந்து மரணமிலாப் பெருவாழ்வுக்குரிய அமுதத்தைக் கொண்டு வருவது பற்றியும், சித்தர் மருத்துவ முறையில் மரணமிலாப் பெருவாழ்வைத் தரக்கூடிய அமுதம் தயாரிக்கப் படுவது பற்றியும், சிறந்த திருவருட் செல்வர்களுக்கு மட்டும் அவரவர் காலத்தில் வாழுகின்ற சிவன்களும், சிவபெருமான்களும், பரமசிவன்களும், மகாசீவன்களும், சர்வசீவன்களும் தேவர் உலகத்திலிருந்து மரணமிலாப் பெருவாழ்வுக்குரிய அமுதத்தை இம்மண்ணுலகில் கொடுத்தோ; அல்லது அருளாளர்களை தேவருலகத்திற்கோ அல்லது இந்த உலகம் கடந்த கங்குல் பகலற்ற இடத்துக்கோ அழைத்துச் சென்று மரணமிலாப் பெருவாழ்வுக்குரிய பத்தி செய்யும் நான்கு முறைகளும், நான்கு வழிவகைகளும், நான்கு நெறிகளும் செயல்படவில் வழங்கப் பட்டிருப்பதுதான் இந்துவேதத்துக்கும், இந்துமதத்துக்குமுரிய பெருமையாகும்.

இப்பேருண்மைகளை விளக்கித்தான் அனாதிக் காலத்தில் உருவாகிட்ட எண்ணூறுக்கும் மேற்பட்ட வேதங்களையும், வேதமதங்களையும் வென்று அகற்றி இந்துவேதத்தையும், இந்துமதத்தையும் இம்மண்ணுலகம் முழுவதும் நிலைபெறச் செய்திட்டார் ஆதிசிவனார். இதற்காக ஆதிசிவனார் 7000 கல் பரப்பளவு பெற்றிருந்த இளமுறியாக் கண்டம் எனும் குமரிக் கண்டத்தில் இருந்த தென்னிமய மலை அடிவாரத்தில் முத்தமிழையும், முத்தமிழ் மூலம் இந்து வேதத்தையும், இந்துமதத்தையும் கற்பிப்பதற்குரிய திருவிடத்தை, திராவிடத்தை உண்டாக்கினார். அத் திருவிடத்தில் தயாரான தமிழர்கள் திருவருட் செல்வர்களாக, அருளாளர்களாக, ஆன்மீகவாதிகளாக, ஆத்திகர்களாக, திருவிடத்தவர்களாகத் தயாரானார்கள். இத்

திருவிடத்தார்கள், திராவிடர்களைப் பயன்படுத்தி இந்துவேதமும், இந்துமதமும் யாண்டும் பரவியுள்ள முதல் இந்தியாவை உருவாக்கினார்.

இந்த முதல் இந்தியாவில் தயாரான இந்துக்களை வைத்துக் கொண்டு தெற்கே இருந்த இமயமலைக்கும், வடக்கே இருந்த வந்திய மலைக்கும் இடையில் ஒன்பது கோள்களுக்காக, இந்தியாக்கள் ஒன்பது என்றும், பன்னிரண்டு இராசிகளுக்காக இந்தியாக்கள் பன்னிரண்டு என்றும், இருபத்தேழு விண்மீன்களுக்காக இந்தியாக்கள் இருபத்தேழு என்றும் ஆக மொத்தம் நாற்பத்தெட்டு இந்தியாக்களை உருவாக்கினார். இந்த இந்தியாக்களை உருவாக்கிட தமிழர்கள் திருவிடத்தார்கள், திராவிடத்தார்கள், திராவிடர்கள், திருவருட்செல்வர்களாக, ஆத்திகர்களாக, ஆன்மீகவாதிகளாக இந்துவேதத்தையும், இந்துமதத்தையும் இவை கூறப்பட்டுள்ள முத்தமிழ் மொழியையும் முறையாகக் கற்பிக்கும் நிறுவன நிர்வாகக் கட்டமைப்புக்களை உடைய திருவிடங்களை நிர்வகிக்கும்; நிர்வகித்துக் காப்பாற்றும் திருவருட்செல்வர்களாக, திருவிடத்தார்களாக, திராவிடத்தார்களாக, திராவிடர்களாக விளங்கினார்கள்.

எனவேதான், தமிழர்களே இந்துவேதத்துக்கும், இந்துமதத்துக்கும் மூலவர்கள், காவலர்கள், நாயகர்கள், தலைவர்கள், வாரிசுகள், வித்துக்கள், நாற்றங்கால்கள், விதைப்பண்ணைகள், நாற்றுப்பண்ணைகள், முழுமுதற் தலைமை ஆச்சாரியார்கள், முழுமுதற் தலைமை ஆச்சாரியக் குருபீடங்கள், முழுமுதற் தலைமை ஆச்சாரியக் குருபீடக் குருதேவர்கள் என்ற உரிமையையும், பெருமையையும் இருக்கு வேதத்தின் இறுதியிலும், இருக்கு வேதத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்ட அசுர வேதம், அதர்வான வேதம், யாமவேதம் எனும் மூன்று வேதங்களின் ஆரம்பத்திலும் தெளிவாகத் திட்டவட்டமாக வெளியிட்டுள்ளனர், அண்டபேரண்டமாளும் பதினெண்சித்தர்கள்.

[இருக்கு வேதம் காண்டம்-48, மண்டலம்-38,
நாள் உரைக்கோவை வாசகம்-45]

[அசுரவேதம் காண்டம்-1, மண்டலம்-1, நாள் வாக்கு-1]

[அதர்வானவேதம் காண்டம்-1, மண்டலம்-1, நாள் வாக்கியம்-1]

[யாமவேதம் காண்டம்-1, மண்டலம்-1, நாள் வாசகம்-1]

30. அருளுலகம் பற்றிய அறியாமைகள் அகலட்டும்.

“அனாதிக் காலத்தில் தோன்றிட்ட எண்ணூறுக்கும் மேற்பட்ட வேதங்களும், வேதமதங்களும் அருளுலகைப் பற்றி வளர்த்திட்ட தவறான கற்பனைகள், முறைகேடான கதைகள், பொய்யான சரித்தரங்கள், சரித்திரங்கள், சரித்திரங்கள், பயனில்லாத மந்திர மந்திர மந்திரப் பூசைமொழிகள், வாய்மையற்ற பூசைவிதிகள், உய்வைத் தர முடியாத போலியான மதச் சடங்குகள் .... முதலியவற்றால் விளைந்திட்ட அருளுலக அறியாமைகளை அகற்றிட ஆதிசிவனாரும், அவரது திருமகனார் முருகப் பெருமானாரும், இவர்கள் உருவாக்கிய நாற்பத்தொன்பது திருவிடத்தைச் சேர்ந்த இந்தியாக்களும், திருவிடத்துச் செயல்வீரரான திராவிடர்களும் முயன்று முயன்று உரிய பயன்கள் பெரிய அளவில் விளையாமையால்; ஆதிசிவனாரின் திருமகனான முருகப் பெருமான், தம் தந்தைக்கே இந்துவேத இந்துமதப் பிறணவங்களின் இயலாமைகளை விளக்கி அருளுரை வழங்கினார்.

அதன் பயனாக ஆதிசிவனாரும், விண்ணுலக ஐவர் குழுவையும், மண்ணுலக ஐவர் குழுவையும் ஒன்று கூட்டி இருக்கு வேதத்தில் வாக்காகக் கூறப்பட்டுள்ளவைகளைத் தனித்தனியாகப் பிரித்து அசுரவேதம் என்றும், வாக்கியங்களாகக் கூறப்பட்டுள்ளவைகளைத் தனியாகப் பிரித்து அதர்வான வேதம் என்றும், வாசகங்களாகக் கூறப்பட்டுள்ளவைகளைத் தனியாகப் பிரித்து யாமவேதம் என்றும் அருளுலகில் ஈடுபடக் கூடிய அருளாளர்களுக்காக, ஆன்மீக வாதிகளுக்காக, பத்தியாளர்களுக்காக, ஆத்திகர்களுக்காக, திருவிடப் பணிகளைச் செய்யும் திராவிடர்களுக்காக ஒரே வேதமாக இருந்த இந்துவேதத்தை நான்கு வேதங்களாக ஆக்கினார்.

இவற்றை அறிவிக்கும் வண்ணமாக இருக்கு வேதத்தின் இறுதியிலும், மற்ற மூன்று வேதங்களின் ஆரம்பத்திலும், ‘**அருளுலக அறியாமைகள் அகலட்டும்**’ என்று தலைப்பிட்டே அருளுலகு பற்றிய பல உண்மைகளை மிகத் தெளிவாகவும், திட்டவட்டமாகவும்

ஐயமற எளிமையாகப் புரிந்து கொள்ளும் வண்ணம் விளக்கங்கள் அருளப் பட்டுள்ளன. அவை இருக்குவேதத்தில் காண்டம்-49இல் மண்டலம்-47இல் 48 உரைக்கோவை வாசகங்களிலும் விளக்கப் பட்டுள்ளன. இவையே மற்ற மூன்று வேதங்களின் காண்டம்-1இல் மண்டலம்-2இல் உள்ள 48 வாக்குகளிலும், வாக்கியங்களிலும், வாசகங்களிலும் விளக்கப் பட்டுள்ளன.

[இருக்கு வேதம் காண்டம்-48, மண்டலம்-46,
நாள் உரைக்கோவை வாசகம் 46]

31. இந்துவேத இந்துமத அருளுறு பாதுகாப்புக் கலைகள்:

“அண்டபேரண்ட அருளாட்சி நிகழ்த்தும் அருட்கொடை வள்ளல்களான மூலப் பதினெண்சித்தர்கள் இந்துவேதத்திலும் இந்துமதத்திலும் உலகம் முழுதும் உள்ள எல்லா மொழியினருக்கும், எல்லா இனத்தவருக்கும், எல்லா நாட்டவருக்கும் அருளுலகச் சத்திகள் மூலம் பாதிப்புகளை அகற்றி பாதுகாப்புக்களைத் தரக்கூடிய அருளுறு கலைகளாக

1. கடவுட்கலைகள்	-	ஒன்பது
2. தெய்வீகக் கலைகள்	-	ஒன்பது
3. பேய்க்கலைகள்	-	ஒன்பது
4. நோய்க்கலைகள்	-	ஒன்பது
5. தேய்கலைகள்	-	ஒன்பது
6. அருட்கலைகள்	-	நாற்பத்தெட்டு
7. ஆயகலைகள்	-	நாற்பத்தெட்டு
8. ஓய்கலைகள்	-	ஒன்பது
9. மாய்கலைகள்	-	ஒன்பது

என்று ஒன்பது வகைப்பட்ட கலைகளை அருளியுள்ளனர். இவற்றின் விரிவான செயல்வடிவங்கள் இருக்கு வேதத்திலிருந்து தோற்றுவிக்கப்பட்ட மற்ற மூன்று வேதங்களில் இருக்கின்றன.

[இருக்கு வேதம் காண்டம்-48, மண்டலம்-46,
நாள் உரைக்கோவை வாசகம் 47]

32. இந்துவேதமும் இந்துமதமும் ஏன்?

அனாதி காலமெனும் 4,85,920 ஆண்டுகள் இடைவெளியில் அண்டபேரண்டங்களிலிருந்து வந்த அனைத்து வகைப்பட்ட அருளுலகத்தவர்களும், பொருளுலகத்தவர்களும்; இப்புவிப் பரப்பு முழுதும் தோன்றிட்ட எண்ணூறு வகைகளுக்கும் மேற்பட்ட இனத்தாரோடு எல்லா நிலைகளிலும் இரண்டறக் கலந்து பழகி; இம்மண்ணுலகில் இயற்கை ஈன்றெடுத்திட்ட மனிசர்களால் உருவாக்கப் பட்டிட்ட வேதங்களாலும், வேத மதங்களாலும் தொடர்ந்து நிகழ்ந்து வரும் வெறிநிறை பிரிவினைச் செயல்களும், போட்டா போட்டி சண்டை சச்சரவுப் போர்களும் தொடர்ந்து தொல்லைகளையும், துன்பங்களையும், அழிவுகளையும், இழிவுகளையும், அமைதியின்மைகளையும், ஒற்றுமையின்மைகளையும், நிம்மதியின்மைகளையும், நிறைவின்மைகளையும் விளைவித்து வருவதைத் தடுக்க முடியவில்லை, தடுக்க முடியவில்லை, தடுக்கவே முடியவில்லை.

அம்மட்டினறி ஏறத்தாழ எல்லா வேதங்களும், வேதமதங்களும் தங்கள் தங்களின் வளர்ச்சிக்கும், வெற்றிக்கும், ஆக்கிரமிப்பிற்கும், ஆட்சிக்கும், வறட்டுப் பிடிவாதத்தோடும், முரட்டு வெறியோடும் முயற்சிப்பனவாகவே இருந்திட்ட காரணத்தினால்; வேதத்தின் பெயராலும், மதத்தின் பெயராலும் கூட்டம் கூட்டமாக மக்கள் சண்டைச் சச்சரவுகளையும், போர்களையும், கொலை கொள்ளை போன்ற கொடுமைகளையும், ஏமாற்றுக்களையும் நிகழ்த்திடும் கலையை, கலையின் ஆச்சாரத்தை வேத நீதியாகவும், வேதமத நியதியாகவும் ஆக்கின.

அதனால், தனிமனித வாழ்க்கையிலும், குடும்ப வாழ்க்கையிலும் கண்மூடித்தனமான வறட்டுப் பிடிவாதமும், பிறரை அடக்கி ஆளும் ஆதிக்கவெறியும்; தான், தங்களுடையது என்ற அகம்பாவமும், ஆணவமும், தனக்கென்ற, தங்களுக்கென்ற பேராசை வெறியும், பதவி வெறியும், புகழ் வெறியும் நியாயமான மனித உணர்வுகளாக ஆக்கப்பட்டு விட்டன, எல்லா வேதங்களாலும், வேதமதங்களாலும்.

அந்தக் காலகட்டத்தில்தான் அண்டபேரண்டங்களிலிருந்து வந்திட்ட அனைவருமே; இம்மாஞாலத்தில் மணீசர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்றால், பண்படுத்திட வேண்டுமென்றால் அண்டபேரண்டங்களை ஆளுகின்ற இந்துவேத நூல்களும், இந்துமத நூல்களும் அவை அருளப்பட்டுள்ள அண்டபேரண்ட அருளுலக ஆட்சிமொழியான அருளுறு அமுதத் தெய்வீகச் செம்மொழியான முத்தமிழ் மொழியும், இம்மண்ணுலகத்தார்க்கு முறைப்படி வழங்கப் பட்டேயாக வேண்டும் என்ற பரிந்துரையை அண்டபேரண்டமாளும் மூலப் பதினெண்சித்தர்களிடம் வழங்கினார்கள்.

அப்பரிந்துரைகளின் அடிப்படையிலேயே தொடர்ந்து ஆய்வுகள் நிகழ்த்தி இம்மண்ணுலகில் தக்க இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து அண்டபேரண்டமாளும் முத்தமிழுக்கும், இந்து வேதத்துக்கும், இந்து மதத்துக்கும் நாற்றங்காலாக, விதைப் பண்ணையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மணீசர்களைத் தயாரிப்பதற்குரிய திருவிடத்தை உருவாக்கி அங்கு முத்தமிழைக் கற்பித்து தமிழர்களை உருவாக்கி; அத் தமிழர்களுையே மெய்யான ஆத்திகர்களாக, ஆன்மீகவாதிகளாக, பத்தியுணர்வு உள்ளவர்களாக, அருளுலக நாட்டமுடையவர்களாக திருவிடத்துத் திராவிடர்களாகத் தயாரித்தே! தயாரித்த பிறகே!

அத் திராவிடர்களிடம் இந்துவேத நூல்களையும், இந்துமத நூல்களையும் ஒப்படைத்து அவர்களையே திருவருட்செல்வர்களாக, திருவருள் வித்துக்களாக, திருவருள் விதைப்பண்களாக, திருவருள் நாற்றுப் பண்களாக, திருவருள் கல்வி கற்பிக்கும் திருவிடத்தின்

வாரிசுகளாக, திருவிடத்தார்களாக; திருவருட் செல்வங்களுக்காக வாழும் திராவிடர்களாக, இந்த உலகம் முழுவதும் அனுப்பி;

இந்துவேதத்தாலும், இந்துமதத்தாலும், தனிமனித வாழ்விலும், குடும்ப வாழ்விலும், சமுதாய வாழ்விலும், அரசியல் வாழ்விலும்

மனித உணர்வு,

மனிதப் பற்று,

மனிதப் பாசம்,

மனித அன்பு,

மனிதக் காதல்,

மனித நட்பு,

மனிதத் தோழமை,

மனித வாழ்வியலின் புனிதம்,

மனித வாழ்வியலின் இனிமை,

மனித வாழ்வியலின் கனிவு,

மனித வாழ்வியலின் ஒற்றுமை,

மனித வாழ்வியலின் உறவு,

மனித வாழ்வியலின் உரிமை,

மனித வாழ்வியலின் சமாதானம்,

மனித வாழ்வியலின் சகோதரத் தத்துவம்,

மனித வாழ்வியலின் பொதுவுடமைச் செயல் சித்தாந்தம்,

மனித வாழ்வியலின் நிம்மதி,

மனித வாழ்வியலின் நிறைவு,

மனித வாழ்வியலின் அமைதி,

மனித வாழ்வியலின் அடக்கம்,

மனித வாழ்வியலின் கூட்டுறவுப் பண்பு,

மனித வாழ்வியலின் கூடி வாழும் நாகரீகம்,

மனித வாழ்வியலின் இரக்கம்,

மனித வாழ்வியலின் ஈகை,

மனித வாழ்வியலின் கட்டுப்பாடு,

மனித வாழ்வியலின் கடமை உணர்வு,
மனித வாழ்வியலின் முறையான இன்பத் துய்ப்பு,
மனித வாழ்வியலின் பொறுப்புணர்வு,
மனித வாழ்வியலின் பொறுமையுணர்வு,
மனித வாழ்வியலுக்குரிய தனிமனித வாழ்க்கை ஒழுகலாறுகள்,
குடும்பக் கூட்டமைப்பு ஒழுகலாறுகள், சமுதாயக் கூட்டமைப்பு
விதிகள், நியதிகள், நீதிகள், அரசியல் நிறுவன நிர்வாக
வடிவமைப்புக்கள், சட்டதிட்டக் கட்டுப்பாடுகள், விதிகள், நியதிகள்,
நீதிகள்...

முதலிய அனைத்தும் இறை உணர்வின் அடிப்படையிலும்,
அருளுலகக் கொள்கை, குறிக்கோள், கோட்பாட்டு நடைமுறைகளின்
துணையிலும் வளர்த்திடுவதற்காக; வளர்த்து நற்பயன்களை
விளைவித்திடுவதற்காக திட்டங்கள் உருவாக்கப் பட்டன. இதுவே,
மூலப் பதினெண்சித்தர்கள் இம்மண்ணுலகுக்காக உருவாக்கிய
அருட்பணி விரிவாக்கத் திட்டம்.

[இருக்கு வேதம் காண்டம்-1, மண்டலம்-2, நாள் உரைக்கோவை
வாசகம் 3; மற்ற மூன்று வேதங்களிலும் இதே செய்திகள் சுருக்கி
விளக்கி இதே எண்ணிக்கை உடைய காண்டம், மண்டலம், நாள்
வாக்கு, வாக்கியம், வாசகமாக அருளப் பெற்றன]

33. தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டிய தாத்தா பதினேராவது
பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி இந்துவேத நாயகம், இந்துமதத் தந்தை,
எல்லாம் வல்ல சித்தர், பரபிறம்மம், அருட்கொடை வள்ளல்,
ஞானவேந்தர், குருமகாசன்னிதானம், ஞாலகுரு சித்தர்
காவிரியாற்றங்கரைக் கருவூரூர், அந்தணர் அண்ணல், ஞானச்சாரியார்
அவர்கள் கி.பி. 785 முதல் கி.பி.1040 வரை அண்டபேரண்ட
அருளுலக ஆட்சிமொழியும் அருளுறு அமுதத் தெய்வீகச்
செம்மொழியுமான முத்தமிழ் மொழியும், அண்டபேரண்டங்களில்
ஆட்சி செய்யும் இந்துவேதமும், இந்துமதமும் மீண்டும்
இம்மண்ணுலகம் முழுவதும் பரவி இம்மண்ணுலக வாழ்வில்; உலக

அமைதியும், நிம்மதியும், நிறைவும், ஒற்றுமையும், ஒருமைப்பாடும், மகிழ்வும், சமாதானமும், நிதானமும், மெய்யான நட்பும், தோழமையும், அன்பும், உறவும், அருளுலக ஈடுபாடும், இறைப்பற்றும, மதநம்பிக்கையும், வேதப் பிடிப்பும் விளைந்து; உலக ஆன்ம நேய ஒருமைப்பாடும்; உலகச் சமத்துவச் சகோதரத் தத்துவப் பொதுவுடமைக் கூட்டுறவுச் சமுதாயமும் உருவாகி, மொழி விடுதலை, இன விடுதலை, நாட்டு விடுதலை, பண்பாட்டு விடுதலை, நாகரீக விடுதலை முதலிய விடுதலைகளை உலகெங்குமுள்ள சிறு கூட்டத்தார் முதல் பெரிய பெரிய கூட்டத்தார்கள் வரை நிலையாக எவ்விதப் பாதிப்பும் இன்றித் துய்த்திடுவதற்குரிய அருளாட்சியை உருவாக்கிடப் பாடுபட்டார்.

அதற்காக அவர் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் அவருடைய குரு பாரம்பரியத்திலும், இலக்கிய பாரம்பரியத்திலும், அரச பாரம்பரியத்திலும் பல்வேறு சூழ்நிலைகளில், பல்வேறு கோணங்களில், பல்வேறு நோக்குகளில், பல்வேறு போக்குகளில் விளக்கப் பட்டுள்ளன.

அவரே, தமது முயற்சிகள், தாம் உருவாக்கிய இந்துமத அருட்பேரரசான பிற்காலச் சோழப் பேரரசின் மன்னர்களாலும், அரசியல் அதிகாரிகளாலும், அரசியல் சார்ந்த அரசியல் வாதிகளாலும், போலியான இந்துமத வாதிகளாலும்; ... தொடர்ந்து விளைவிக்கப்பட்ட துரோகங்களால் சூழ்ச்சியான விரோதங்களால் வீணாக்கப் பட்டதால்; நிலவறைக்குள் சென்று நீள்தவத்தில் ஆழ்ந்திட முடிவெடுத்திட்டார்.

அப்பொழுது அவர் எழுதிட்ட **'நிலவறையின் வாயிலிலே'** என்ற நூலில்; தாம் எழுதிய முப்பெரும் பாரம்பரியங்களின் செய்தித் தொகுப்பை, கருத்தோட்டத்தை, வரலாற்று உண்மைகளை மிகவும் சுருக்கி அழகுபட, சுவைமிக்க சிறிய சிறிய சொற்றொடர்களாகவும், சிலபல சொற்றொடர்கள் சேர்ந்த பொன்மொழிக் கருத்துரைகளாகவும் வழங்கியுள்ளார். அவற்றின் ஒருபகுதியை மட்டும் ஈண்டு குறிப்பிட்டு இந்த நிறைவுரையை நிறைவு செய்ய முயலுகிறோம்.

34. “... நான்கு யுகங்களாக அண்டபேரண்ட அருளுலக ஆட்சிமொழியும், அருளுறு அமுதத் தெய்வீகச் செம்மொழியுமான முத்தமிழ் மொழியில் அருளப்பட்ட இந்துவேதத்தையும், இந்துமதத்தையும் இம்மண்ணுலகம் முழுவதும் உருவாகியுள்ள அனைத்து வகைப்பட்ட மொழியினருக்கும், இனத்தவருக்கும், நாட்டவருக்கும் வழங்கிட அனுப்பப்பட்டுக் கொண்டே இருந்திட்டதால்; தமிழர்கள், அருளுலகச் செல்வங்களை வழங்கும் திருவிடத்தார்களாக; அருளாட்சியை நிலைநிறுத்திடும் திராவிடர்களாக உலகெங்கும் சென்று தங்கிட்டவர்களாக, தங்கிடுபவர்களாக, தங்கப் போகிறவர்களாக ஆகி விட்டார்கள்.

எனவேதான், இவர்களிடையில் தாய்மொழிப் பற்று, தாய்மொழி வழி இனப்பற்று, தாய்மொழி வழி நாட்டுப்பற்று, தாய்மொழி வழி பண்பாட்டுப் பற்று, தாய்மொழி வழி நாகரீகப் பற்று, மொழியுரிமை உணர்வு, மொழித்தூய்மை உணர்வு, மொழிப் பெருமித உணர்வு, இன உரிமை உணர்வு, இன ஒற்றுமை உணர்வு, இனப் பெருமித உணர்வு, நாட்டுரிமை யுணர்வு, நாட்டு ஒற்றுமை உணர்வு, நாட்டுப் பெருமித உணர்வு, பண்பாட்டுப் பெருமித உணர்வு, நாகரீகப் பெருமித உணர்வு, ... முதலிய உணர்வுகள் வளமாகவும், வாளிப்பாகவும், கட்டுக்கோப்பு மிக்க வடிவமைப்பாகவும் ஆட்சிநிலை பெறவில்லை.

அதாவது, உலகெங்கும் திருவிடச் செல்வங்களைக் காப்பாற்றும் திருவிடத்தார்களாக, உலகெங்கும் இந்துவேத, இந்து அருளாட்சியை நிலைநிறுத்துவதற்காக திராவிடர்களாக, அருட்செல்வர்களாக சென்று தங்கிட்ட தமிழர்கள் தங்களுடைய மொழி, இனம், நாடு, பண்பாடு, நாகரீகம் சார்ந்த தனித் தன்மைகளையும், பண்பியல்களையும், நாத்திகக் கூறுகளையும், வரலாற்று உரிமைகளையும், பெருமைகளையும் மறந்தும் துறந்தும் மறுத்து வெறுத்துப் புறக்கணித்து ஒதுக்கியும் செயல்பட ஆரம்பித்திட்ட காரணத்தால்தான் இம்மண்ணுலக மக்கள் அனைவருக்கும் பொதுவாக வழங்கப்பட்ட முதல் வேதத்துக்கும்,

வேதமதத்துக்கும் உரிய மூலவர்களாக, நாயகர்களாக, தலைவர்களாக, குருபீடங்களாக, ஆச்சாரியர்களாக உரிமையோடும், பெருமையோடும் செம்மாந்த வாழ்வு வாழ வேண்டிய தமிழர்கள் அந்நிய நாடுகளில் மட்டுமின்றி தாய்நாட்டிலேயே அநாதைகளாக, அடிமைகளாக, கூலிகளாக, எடுபிடிகளாக வாழ நேரிட்டு விட்டது, வாழ நேரிட்டு விட்டது, வாழ நேரிட்டு விட்டது.

இவர்களை ஒன்று திரட்டவும், ஒற்றுமைப்படுத்தவும் இவர்களுடைய மொழி உணர்வு, இன உணர்வு, நாட்டுணர்வு, பண்பாட்டுணர்வு, நாகரிக உணர்வு, வரலாற்றுணர்வு... முதலியவை விழிச்சியும், எழிச்சியும், ஆட்சிமீட்சியும், செழிச்சி மாட்சியும் அடைந்திடச் செய்யவும், தோற்றுவிக்கப்பட்ட நிறுவன நிர்வாகக் கட்டமைப்புக்களில் தலைவர்களாகவும், தளபதிகளாகவும், முன்னணிச் செயல்வீரர்களாகவும் வளர்ந்திட்டவர்களில் ஏறத்தாழ எல்லோருமே போலிகளாக, தன்னல வெறியர்களாக, தானென்ற அகம்பாவ ஆணவ அடாவடிக் காரர்களாக, பதவிக்கும், பொருளுக்கும், புகழுக்கும் பேராசை கொண்ட வெறியர்களாக, எதையும் எப்போதும் அந்நியருக்குக் காட்டிக் கொடுக்கும் கயவர்களாக மாறிவிடுகிறார்கள், மாறிவிடுகிறார்கள், மாறிவிடுகிறார்கள்.

எனவே, எனவே, எனவே, முத்தமிழின் அருமை பெருமைகளும், அரிய பயன்களும், முத்தமிழில் உள்ள இந்துவேதத்தின் அருமை பெருமைகளும், அரிய பயன்களும் நான்கு யுகங்களாகத் தமிழர்களையும், தமிழர்கள் மூலம் உலகத்தார்களையும் காத்து வரும் இந்துவேத மதமான இந்துமதத்தின் அருமைகளையும், பெருமைகளையும், அரிய பயன்களையும் தெரிந்து ஆராய்ந்து புரிந்து தெளிந்து உணர்ந்து நம்பி ஒப்புக் கொண்டு ஏற்று நடைமுறைப் படுத்திடுமாறு செய்திட்டால்தான் தமிழர்களைத் தமிழர்களாக்கிட முடியும். அப்படித் தமிழர்களை தமிழர்களாக்கிய பிறகுதான் தமிழர்களை ஒன்று திரட்டவோ, ஒற்றுமைப் படுத்தவோ அவர்களிடம் இந்து வேதத்தையோ,

இந்துமதத்தையோ ஒப்படைக்க முற்படலாம், முற்படலாம், முற்படலாம்....”

இவ்வளவில் விரிவஞ்சி இந்துவேதத்திற்கும், இந்துமதத்திற்கும் முழுமுதல் தலைமை ஆச்சாரியக் குருபீடக் குருதேவராக விளங்கிய பதினேராவுது பதினெண்சித்தர் மடாதிபதியும், பீடாதிபதியும், பன்னிரண்டாவது அந்தணர் அண்ணல் ஞானாச்சாரியாருமான குருமகா சன்னிதானம் ஞாலகுரு சித்தர் காவிரியாற்றங்கரைக் கருவூரூரின் வாசகத்தை நினைவுறுத்தி இந்த நிறைவுரையை நிறைவு செய்கிறோம்.

**பன்னிரண்டாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி
பதினமுன்னாவது அந்தணர் அண்ணல்
ஞானாச்சாரியார்
பதினெண்சித்தர் மடம்**

ஓம் திருச்சிற்றம்பலம் ஓம்

இராசி பலன் பற்றிய அதிசய செய்தி

இருக்குவேதம், அசுர வேதம், யாம வேதம், அதர்வான வேதம் எனும் நான்கு வேதங்களிலும் இராசி பலன்களும், இராசி பயன்களும் பார்த்து செயல்படும் முறைகள் மிகத் தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

இராசி பயன் என்பது 12 இராசி, 9 கோள்கள், சில விண்மீன்கள் இவற்றின் நிலைகளால், பயிரினங்களுக்கும், உயிரினங்களுக்கும், மனித வாழ்வியலுக்கும் ஏற்படக் கூடிய பாதிப்புகள் அல்லது கெடுதல்கள் இவற்றைக் குறைப்பதற்கான அல்லது முழுமையாக வராமல் தடுப்பதற்கான வழி முறைகளைப் பற்றி விளக்குவதாகும்.

இராசி பலன் என்பது 27 விண்மீன்கள், 9 கோள்கள், 12 இராசிகள் இவற்றின் நிலைகளால் பயிரின, உயிரின, மனித வாழ்வியலுக்கு ஏற்படும் பலன்களை விளக்குவதாகும், இவற்றின் கூட்டுத் தொகையான 48 (ஒரு மண்டலம்) என்ற எண்ணிக்கைப்படி இராசி பலன் 48 நாட்களுக்கு ஒருமுறைதான் மாறும் என்று இருக்குவேத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஒரு ஆண்டுக்கு எட்டு மண்டலம் என்று இந்த நான்கு வேதத்திலும் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளன. பொதுவாக ஒரு மண்டலம் என்றால் 48 நாள், ஆனால் விண்வெளியிலிருந்து 12 இராசிகளின் ஆற்றல் இம்மண்ணுலகுக்கு வந்து ஆட்சி செய்வதற்கு ஏறத்தாழ ஒன்றரை நாட்கள் ஆகின்றன. இதேபோல் இராசிகளின் ஆதிக்கம் விலகும் போது ஒன்றரை நாட்களுக்கு முன்பிருந்தே நலிய ஆரம்பிக்கிறது. அதாவது இராசி நிலை 48 நாட்களுக்கு ஒரு முறை மாறினாலும், ஆட்சி நிலையானது ஆட்சிக்கு வருவதில் ஏறத்தாழ ஒன்றரை நாட்களும், முடிவதில் ஒன்றரை நாட்களும் வீணாகிறது. எனவேதான், மண்டலம் என்றால் 48 நாட்கள் என்ற கணக்கும், 45 நாட்கள் என்ற கணக்கும் வழக்காற்றில் உள்ளது.

இதன்படி இராசிகளின் பலன்களை ஆண்டிற்கு எட்டு முறைதான் கணிக்க வேண்டும். எனவே நாள்நோறும், வாரந்நோறும், மாதந்நோறும், இராசி பலன் கணிப்பது, கூறுவது தவறு, உரிய பலனை தராது.

(தொகுப்பு:- இந்து வேத நூல்களிலிருந்து:
சித்தரடியார் விசயாலயன்)

இந்த வெளியீடுகளை நீங்கள் <http://newsletters.gurudev.org> என்ற வலைத்தளத்திலும் படிக்கலாம்.

குருதேவர் தம் மேற்பார்வையில் அச்சிட்ட புத்தகங்களை <http://books.gurudev.org> என்ற வலைத்தளத்தில் படிக்கவும்.

தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டிய 11வது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி சித்தர் காவிரியாற்றங்கரைக் கருவூரர் அவர்கள் தமிழின மொழி மத விடுதலை இயக்கத் தலைவராகவும், இந்துவேத நாயகமாகவும் செயல்பட்டுத் தமிழினத்தின் இந்துமத அருட்பேரரசான பிற்காலச் சோழப் பேரரசை (கி.பி.785 - 1279) உருவாக்கினார்.

இவருக்கு அடுத்து 900 ஆண்டுகள் கழித்துப் 12வது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதியாகத் திருத்தோற்றம் எடுத்த ஞானாச்சாரியார் ஞாலகுரு சித்தர் அரசயோகிக் கருவூரர் அவர்களின் குருவாணப்படி இந்து வேத இலக்கியங்கள் இந்தச் சுற்றறிக்கையில் வெளியிடப் படுகின்றன.

அம்மையப்பர்

Published under the Divine Grace of His Holiness 12th Pathinensiddhar Peedam, Gurudevar, Gnaalaguru Siddhar Arasayogi Karuvooraar by the Indhu Ilakkiya Kazhagam (இந்து இலக்கியக் கழகம்), Arani, Thiruvallur Dt. Printed by Mr Sivaraman, Kamarajarapuram, East Tambaram, Cell: 09972130609, at Sri Vignesh Printers, Madurai.

www.gurudevar.org

Email: indhuism@gmail.com